ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ
Γραφεῖον Κύπρου 25.— Τηλέφωνον 63
Ὑπεύθυνος Συντάξεως συμφώνως τῷ Νόμῳ ΠΑΝ. ΝΤΑΗΣ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΕΛΕΥΘ. Ε. ΤΖΑΛΑΣ
Δαγκλῆ 24.— ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ
10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Ἔτος 7ον
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 254

Ο κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΚΑΙ Η "ΓΝΩΜΗ,,

Ἀπροσδόκητος κατὰ τὴν ἐκφράζουσαν τὰς ἰδικάς της ἀποκλειστικῶς ἀπόψεις Μητσοτακικήν, ἔνεκεν χαρτοφυλακίου «Θεσπρωτικὴν Γνώμην» ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη εἰς τὰ Χανιά.

Ἀπροσδόκητος λοιπὸν πράγματι ἦτο ἡ ὑποδοχὴ διότι ἀποδοκιμασίαι ἀναμένοντο καὶ ἦσαν δικαιολογημέναι ἔπειτα ἀπὸ τὴν προδοσίαν τῆς ἐντολῆς τοῦ γενναίου Κρητικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ὄχι καὶ μὲ λεμονόκουπες, ντοματες, ὠὰ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ὅπως βεβαιώνει ἡ ἔκθεσις τοῦ Εἰσαγγελέως Χανίων.

Ὁ Δημοκρατικὸς Λαὸς τῆς Κρήτης καὶ ἰδιαιτέρως τῆς γενετείρας τοῦ ἀρχιαποστάτου κ. Μητσοτάκη ἀπέδειξε ὅτι ἡ δημοκρατία θὰ ἐπιβληθῇ τελικῶς ὁσοιδήποτε Μητσοτάκηδες θελήσουν νὰ τὴν καταλύσουν πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοτεινῶν καὶ ὑπούλων σκοπῶν. Ἡ «Γνώμη» ὅμως τοῦ κ. Νάκα πλανᾶται ἂν νομίζη ὅτι ὁ Θεσπρωτικὸς Λαὸς γελιέται τόσο εὔκολα, ὥστε νὰ πιστέψῃ ὅ,τι ἡ «Γνώμη» τοῦ σερβίρει πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων καὶ διὰ νὰ καλοπιάσῃ τὸν κ. Μητσοτάκην, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ κινεῖται τελευταίως ὁ Φῶτης τις ὁ πάλαι ποτὲ δημοκράτης... καὶ νῦν Βασιλικώτερος τοῦ Βασιλέως.

Ἀλλὰ ὁ γενναῖος των κ. Μητσοτάκης προεκλήθη τελευταίως ἀπὸ τὸν βουλευτὴν κ. Πολυχρονίδην νὰ παρετηθοῦν ἀμφότεροι τοῦ ἀξιώματος διὰ νὰ γίνουν ἐκλογαὶ καὶ νὰ ἀποφανθῇ ὁ λαὸς περὶ τῆς ἀκολουθητέας γραμμῆς ἑνὸς ἑκάστου.

Διατί δὲν ἐδέχθη ὁ κ. Μητσοτάκης;

Ἰδοὺ τὸ ἀμείλικτον ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ δώσῃ ἀπάντησιν ἡ «Θεσπρωτικὴ Γνώμη» εἰς τὸν Θεσπρωτικὸν Λαόν.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ
Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΣΥΖΥΓΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝΕΙΣ ΤΗΝ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Πρὸς τὰς Ἐφημερίδας «Θεσπρωτικὸν Ἀγῶν» καὶ «Θεσπρωτικὸν Βῆμα» Ἡγουμενίτσας

Ἐν σχέσει πρὸς δημοσιεύματα εἰς τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων σας τῆς 29ης Αὐγούστου, περὶ τῆς δηθεν παρεμπεδίσεως ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν τῆς μεταβάσεως τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων ἐργατῶν ἐργαζομένων εἰς Δυτ. Γερμανίαν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1965 Ἑλληνογερμανικῆς συμφωνίας περὶ ἐργασίας «Ἕλληνες ἐργαζόμενοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ φέρουν μεταγενεστέρως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, δύνανται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐν Γερμανίᾳ Τοπικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀλλοδαπῶν αἴτησιν διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας παραμονῆς τῆς οἰκογενείας των ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ προσκομίσουν ἐπίσημον βεβαίωσιν ὅτι ὑπάρχει ἐπαρκὴς χῶρος διαθέσιμος διὰ τὴν κατοικίαν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των. Ἡ τοπικὴ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν θὰ ἐξετάζῃ εὐμενῶς τὴν αἴτησιν καὶ θὰ ἀποφασίζῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ ἰσχύτερον δυνατόν. Ἡ Γερμανικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ κοινοποιῇ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν, τῶν οἰκογενειῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζεται ἡ χορήγησις ἀδείας παραμονῆς».

Παρὰ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας ταύτης, ἀφορῶσης ἰδίᾳ εἰς τὸ συμφέρον αὐτῶν τούτων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, πρὸς περαιτέρω διευκόλυνσίν των κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας ἐπετράπη ὅπως χορηγῶνται διαβατήρια εἰς τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα ἐργατῶν ἐπὶ τῇ προσκομίσει α) ἐγκρίσεως τῆς Γερμανικῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει ἢ β) σημειώματος τοῦ Γερμανικοῦ Προξενείου ὅτι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ συζύγου ἢ παρὰ των καὶ ὅτι θὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὰς θεώρησις εἰσόδου των εἰς Γερμανίαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδείκνυται ὅτι τὰ σχόλια ὑμῶν καὶ τὰ παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ παρεμποδίζουν τὴν συνένωσιν τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Γερμανίαν ἢ καὶ εἰς ἄλλας χώρας ἐργατῶν, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Οὔτε ἄλλως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφεθῇ ἡ μετάβασις μελῶν οἰκογενειῶν ἐργατῶν ἐλευθέρα δόντι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τοὺς ἐκπεθέντας ρητοὺς ὅρους τῆς Ἑλληνογερμανικῆς συμβάσεως, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι ἡ τοιαύτη ἐλευθερία μεταβάσεως ἐγείρετο ἀφορμὴ περιπετειῶν τῶν μεταβαινόντων καὶ δημιουργίας δυσαρέσεων περιπλοκῶν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ξένων Ἀρχῶν.

Ἑπομένως αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἄχι μόνον δὲν παρεμποδίζουν τὴν μετάβασιν τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων εἰς Δυτ. Γερμανίαν ἀλλὰ μεριμνοῦν καθ' ἣν ἔχουν ὑποχρέωσιν, διὰ τὴν ἀσφαλῆ μετάβασιν καὶ παραμονὴν τούτων πλησίον τοῦ συζύγου καὶ πατρός των.

Μετὰ τιμῆς
Φ. ΖΑΛΙΜΗΣ
Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

ΗΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ "ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗΝ,,

Ὁ κ. Οἰκονομίδης διευθυντὴς τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» παραπονεῖται ὅτ ἐπιτιμοῦν τὸν δημόσιον βίον του. Τὸν μὲν δημοσιογραφικόν τὸν ἔκριναν καὶ τὸν κρίνουν οἱ Θεσπρωτοὶ μὲ τὴν ἐλαχίστην κυκλοφορίαν τῆς ἐφημερίδος του καὶ μὲ τὴν κατωψήφισίν του, ὅπου ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος κοινωνικοῦ ἢ δημοσίου ἀξιώματος. Τὸν ἄλλον δημόσιον βίον του ὡς ἀξιωματικοῦ, δὲν τὸν γνωρίζομεν καὶ δὲν τὸν κρίνομεν. Θὰ ἠθελαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ Θεσπρωτοὶ νὰ τὸν μάθωμεν. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ μᾶς στείλῃ τὸ Μητρῶον τῆς δράσεως πολεμικῆς καὶ μὴ καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εὐχαρίστως.

Ἂν δὲ αὐτοῦ ὑπάρχουν στοιχεῖα ἐπικροτήσεως ταύτης εὐχαρίστως νὰ τὰ ἐπισημάνομεν.

Ζητοῦμεν τοῦτο διότι δὲν εἴμεθα «πρεζέντες» διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐθνικὴν του δράσιν. Μόλις μᾶς τὸ στείλῃ καὶ τὸ δημοσιεύσωμεν θὰ τὸ κρίνωμεν.

Μὲ καὶ δέν ἔχομεν ἄλλην ἐργασίαν, νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν κριτικὴν ἔργων, βιβλίων καὶ σοβαρῶν ἐφημερίδων ὡς ἡ «Πανθεσπρωτική».

ΔΙΑ ΤΟΝ Ο. Σ. ΚΤΙΡΙΩΝ

Ὡς γνωστὸν τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Γκρίκας Παραμυθίας ἐχρηματοδοτήθη διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων διδακτηρίων μὲ τὸ ποσὸν τῶν δεκαεξακοσίων 200.000 ποσὸν ὅπερ καὶ ἐλήφθη ἤδη.

Ἐνῶ ὅμως ἡ ἀπαιτουμένη πιστωσις ἐξησφαλίσθη δυστυχῶς ὁ Ο.Σ.Κ. καθυστερεῖ εἰσέτι τὴν ἀποστολὴν τῆς σχετικῆς μελέτης καὶ οὔτω καθίσταται ἀδύνατος ἡ δημοπράτησις τοῦ ἔργου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ στεγάζονται ὑπὸ τὰς πλέον ἀθλιεστάτας συνθήκας τὰ 100 καὶ πλέον παιδιὰ τῆς κοινότητος Γκρίκας.

Ἀπευθύνομεν λοιπὸν τὴν θερμὴν παράκλησιν τῶν κατοίκων Γκρίκας πρὸς τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ο.Σ.Κ. ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τῆς σχετικῆς μελέτης μιὰ ποὺ τὴν πίστωσιν ἐξασφάλισαν ἤδη.

Ἀναμένομεν

ΤΟ ΜΑΥΡΟΥΔΙ ΚΑΙ Η ΔΕΗ

Τὸ Μαυρουδὶ ἀπέχει ὀλίγα χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν πόλιν μας καὶ στερεῖται ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἂν καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον τῆς ΔΕΗ διέρχεται πολὺ πλησίον τοῦ χωρίου.

Νομίζομεν ὅτι ἡ ΔΕΗ πρέπει νὰ συμπεριλάβῃ μέσα στὰ πρῶτα ἔργα της καὶ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν Μαυρουδίου, διότι σήμερον τὰ σπίτια βρίσκονται στὸ μεσαιωνικὸ καθεστὼς τοῦ σκότους. Οἱ κάτοικοι σήμερον χρησιμοποιοῦν λάμπες πετρελαίου.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ σήμερον στὰ χωριά μας λάμπες καὶ λούξ, ὅπου τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἶναι ἄφθονο.

ΔΙΑΤΙ Αἱ ΔΙΑΚΟΠΑΙ;

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειώνομεν καὶ τὸ ἑξῆς φαινόμενον. Πολλὲς φορὲς ὁ ἐξωτερικὸς ἠλεκτροφωτισμὸς Ἁγίου Βλασίου διακόπτεται μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βυθίζεται ὁλόκληρο τὸ χωριὸ στὸ σκότος. Θὰ συνιστούσαμεν εἰς τοὺς Τεχνικοὺς τῆς ΔΕΗ νὰ προσέξουν καὶ τὸ θέμα αὐτὸ διότι πλησιάζει ὁ χειμὼν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς φωτισμὸς εἶναι ἀπαραίτητος στὰ χωριά.

ΔΙΑ ΤΟ 21 ΚΤΕΛ

Καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθημεν μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Μαζαρακιᾶς ἀπὸ ἀπόψεως λεωφορειακῆς συγκοινωνίας. Τὰ διερχόμενα ἐκ Μαζαρακιᾶς λεωφορεῖα κατὰ τὸ πλεῖστον διέρχονται πλήρη καὶ ἀδυνατοῦν νὰ παραλάβουν τοὺς ἐπιβάτας δι' Ἡγουμενίτσαν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μοναίσιαν τοῦ ταξιδίου των ἢ τὴν ἐπιβάρυνσιν μὲ κόμιστρα ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἀγκαζέ. Αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων καὶ τοῦ δραστηρίου Προέδρου των κ. Ἰωάν. Ντάνη. Θὰ πρέπει λοιπὸν τὸ 21ον ΚΤΕΛ τοῦ Νομοῦ μας νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν διὰ τῆς δρομολογήσεως εἰδικοῦ λεωφορείου ἀπὸ Ἡγουμενίτσαν μὲ τέρμα τὴν Μαζαρακιὰν διότι καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Κοινότητος ταύτης δικαιολογεῖ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ μῆκος τῆς δημοσίας ὁδοῦ εὑρισκόμενα χωρία τὸ ζητοῦν.

ΜΕ ΠΙΣΤΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

Κατὰ τὴν πορείαν εἰς τὴν Μεγαλόνησον, δημοκρατικὴν Κρήτην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γεωργίου Παπανδρέου εἰς τὰς τέσσαρας πόλεις ἤτοι, Ἅγιος Νικόλαος, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον καὶ Χανιὰ ὁ λαὸς ἐπεφύλαξεν μεγαλειώδη ὑποδοχὴν καὶ διεκήρυξε τὴν ἀκλόνητον πίστιν του εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν. Διεκήρυξε ἀκόμη, ὁ λαὸς τῆς Μεγαλονήσου πρὸς τὸν Ἡγέτην τῆς Δημοκρατίας ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ὅτι τὸν περιβάλλει μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὸν νέον ἀνένδοτον ἀγῶνα του.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ

Καὶ πάλιν ἐπανέρχονται αἱ στῆλαι μας διὰ πολλοστὴν φορὰν εἰς τὸ γνωστὸ θέμα τοῦ περιβοήτου τηλεφώνου τοῦ νέου Οἰκισμοῦ Γραικοχωρίου. Τέλος πάντων οἱ ἁρμόδιοι τοῦ ΟΤΕ δὲν θὰ συγκινηθοῦν διὰ νὰ τακτοποιήσουν τὸ θέμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναστατώσῃ τοὺς κατοίκους Γραικοχωρίου;

Η ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ «ΛΑΜΠΟΒΟΣ»

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ καθιερωμένη ἐμπορο-πανήγυρις «Λάμποβος» Παραμυθίας δίδει ζωὴ εἰς τὴν πόλιν τῆς Παραμυθίας. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς κινεῖται, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων προμηθεύονται τὰ ἀναγκαῖα εἰς καλὰς καὶ φθηνὰς τιμάς. Θὰ συνιστούσαμεν εἰς πολλοὺς ἁρμοδίους ὅπως φροντίσουν καὶ καθιερώσουν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ὡς καὶ εἰς τοὺς Φιλιάτες ἐμπορο-πανήγυριν.

ΠΡΟΤΙΜΩΤΕΡΟΝ ΝΑ ΕΣΙΩΠΑ Ο κ. ΒΑΛΑΣΚΑΚΗΣ

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν πρὸς τὸν «Θεσπρωτικὸν Ἀγῶνα» ἀπάντησιν τοῦ κ. Βαλασκάκη τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον τῆς νεκραναστάθησης «Θεσπρωτικῆς Γνώμης» τῆς 6—10—65 ἐκάγχασσαν μὲ τὰς παραδόξους θεωρίας ποὺ διατυπώνει.

Ἡμεῖς δὲν εἴπομεν ὅτι ὁ κ. Βαλασκάκης ἦτο ποτὲ ὁπαδὸς τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου, ἀλλὰ στε πῶς θὰ ἐλέγομεν τοῦτο ἀφοῦ γνωρίζομεν ποίου ὁπαδὸς ἦτο πράγματι.

Πῶς συμβιβάζεται ὅμως ἡ κατὰ τοῦ κ. Παπανδρέου σημερινὴ ἐκδήλωσις ἐχθρότητος τοῦ δικηγόρου κ. Βαλασκάκη μὲ τὴν γνωστὴν ἱστορίαν του, αὐτὸ δὲν μᾶς τὸ λέγει.

Βεβαίως γνωρίζομεν καὶ ἐκτιμῶμεν τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν δύσκολον θέσιν τοῦ κ. Βαλασκάκη. Πάντως φρονοῦμεν ὅτι ὁ κ. Βαλασκάκης ἅπαξ ἀνεμίχθη εἰς τὴν συζήτησιν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως εἰς ποίαν παράταξιν ἀνήκει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνοδεύουσαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ γαμβροῦ των κ. Βαλασκάκη, σημείωσιν τῆς «Θεσπρωτικῆς Γνώμης» τὴν πληροφοροῦμεν ὅτι θὰ λάβῃ συντόμως τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ἰδίαν στήλην τοῦ «Παρατηρητοῦ».

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Εἰς τοὺς Ἐφημερίους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Ἐνορίας πληθυσμοῦ μέχρι 1.500 κατοίκων ἐπεκτείνεται τὸ ἐκ 500 δραχ. ἐπίδομα τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς τοὺς Ἐφημερίους τῶν χωρίων τῶν κωμοπόλεων πληθυσμὸν μέχρι 3.000 κατοίκων.

Τὸ ἐπίδομα χορηγεῖται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΟΠΗΔΗΜΑ
ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

Σφηνολίθαρος βράχος, φυτρωμένος στὴ ρίζα θεόρατου ραϊδιοῦ κάτου ἀπὸ τὸ παλιομονάστηρο τῆς Μίχλας, ὅ- διακόσια μέτρα μάκρος, καὶ ψηλὸς ὅσο δυὸ μεγάλες ἁπανουτιὲς λεύκες, ἀκουμπάει στὸν Καλαμᾶ.

Ἀπὸ τρεῖς μεριὲς περιβάλλεται ἀπὸ τὸ ποτάμι κι' ἀπὸ τὴ μιὰ ἀπὸ τὸν κόκκινο γκρεμὸ «τῆς Ἐπανάστασης» μεγάλης σπηλιᾶς. Εἶναι τὸ Φαραγγοπήδημα.

Ὁ γκρεμὸς κοφτερὸς μέ κάπου κάπου κρεμόμενα δέντρα πετάζεται τ' ἀφῆλιο μεσούρανα Κοιτᾶς τὸν ἀνήφορο καὶ σοῦ πέφτει τὸ καπέλλο ἀπὸ τὸ κεφάλι. Ἡ κορφὴ του φτάνε τὸν οὐρανό. Σέ παίρ' ὁ φόβος.

Ἀπέναντι, στὴν ἄλλη ὄχθη σηκώνονται ἄλλοι γίγαντες γκρεμοί, ραϊδιά, βράχοι καὶ κρέκουρα σκεπασμένα μ' ἀοιάδια, πρινάρια καὶ ζελειὲς κι' ἄλλα ἀγρίοδεντρα. Σέ γούπατα, ὅπου μαζεύεται λίγο χῶμα, πρασινίζουν κι' ἐλιές, ἡμερωμένες κι' ἄγριες.

Ζεύγος ἀητῶν κυνηγάει ἀπόπερα. Ὁ ἕνας ὁ σταυραητὸς, παραμανεύει στὸ βράχο ἀκουμπημένος κι' ὁ ἄλλος πετὼντας χαμηλὰ στὰ βάση κλαφουνάει σὰ λαγονικό.

Λέγεται πὼς κάπιος ἀπὸ τοὺς ἀντρειωμένους καβαλάρηδες τοῦ παλιοῦ καιροῦ, πήδησε ἀπὸ δῶθε μὲ τ' ἄλογό του στὰ ἀπόπερα τοῦ Καλαμᾶ φαράγγι. Ἀπὸ τοῦτο ὀνομάσθηκε κι' ὁ βράχος Φαραγγοπήδημα. Παλότερα ἔδειχναν οἱ γεροντοι τ' ἀποτυπώματα ἀπὸ τὰ πέταλα τ' ἀλόγου πάνου στὸ λιθάρι. Τὼρα δὲ φαίνεται τίποτε. Τ' ἀφάνισε ὁ καιρός.

Στὴν ἀνατολικὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ἀραδιάζονται στὴ ρίζα σκιερῶν πλατάνων δροσερὲς πηγές, τ' Ἀσπροπήγαιδα, μὲ τὸ κρύο χωνευτικὸ νερὸ ποῦ πίνεις πίνεις καὶ δὲ χορταίνεις ψωμί.

Τὰ πλατάνια, ἄλλα μικρά, χνοΐδαλα, ποὺ τὼρα κουνιαοῦνται, ἄλλα μεγαλύτερα, ἄλλα πιὸ μεγάλα, καὶ μερικὰ κλωνάρια καὶ φύλλα καθρεφτίζονται στὸ νερό. Βλέπουν τὴν κορμοστασιά τους καὶ καμαρώνουν σὰν Ὀσδινιάτισισες νύφες στημένες στὸ γίκο.

Τσοπανόπουλα, ἀφοῦ ἔβαλαν τὰ γίδια στὸ στάλο, ροβόλησαν ἀπὸ τὶς πλαγιές τοῦ βουνοῦ καὶ χωμένα ὡς τὸ γόνα στὸ νερὸ φκιάνουν ψαρακάλυψα. Προτοῦ γίνει τὸ φράγμα τοῦ Καλαμᾶ κοντὰ στὴν ἀρχαία Τιτάνη, τὸ ποτάμι εἶχε σούρμαλα ψάρια. Διὰ βαναν κοπάδια κοπάδια. Τὼρα ξεγίνηκαν. Αἰτία τὸ φράγμα ποὺ ἐμποδίζει τὸ ἀνεβοκατέβασμό τους.

Ἄλλες σπηλιὲς μ' ἀνοιχτὸ στόμα μαλώνουν στὰ βράχια καὶ γύρω τους παίζουν ἀγριοχελίδονα κι' ἀγριοπούλια. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς ὁ Ὀσδινιάτης Νικόλαο Κεφαλᾶς, γέρος 75 χρονῶν, ποὺ γρέκιαζε στὸ ρίζωμα τοῦ ραϊδιοῦ τὸ γίδια του, ὅταν ἔκαναν Θεοπόντια καὶ φύσαγαν οἱ ἀγέρηδες ἀπὸ δεκοχτὼ μεριὲς ἄκουε τὰ πεφασμικὰ νὰ βαροῦν ντουλία καὶ καιρνέτα. Ἄμ ποῦ δὲ σκιάζονταν. Ἀπὸ τὸ ἕνα τ' αὐτὶ τόμπανε ἀπὸ τ' ἄλλο τόβγαινε. Εἶχε γίνει κι' αὐτὸς ἕνα μὲ τοὺς βράχους καὶ δέν κιότευε.

Στὴ σπηλιὰ τῆς «Ἐπανάστασης» τὸν καιρὸ τοῦ χαλασμοῦ (1854) κατέφυγαν ὅλα τὰ γύρω χωριὰ ἀπὸ μετέ, Βλαχῶρι, Ὀσδίνα, Πλακωτὴ, Πετροβίτσα, κι' ἀπὸ τὰ ἀπόπερα καὶ γλύτωσαν. Τὸ βιό τους πάει. Τὸ πῆραν οἱ Λιάπηδες. Ποιὸς τήρασε τότε βιό. Τὸ κεφάλι μονάχα τήραγαν νὰ σώσουν.

Ἡ «Ἐπανάσταση» εἶναι κρυφὴ σπηλιά. Δέ φαίνεται ἀπὸ πουθενά. Ἔχει καὶ νερὸ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ βράχο καὶ μαζεύεται σὲ μικρὴ φυσικὴ στέρα.

Τὰ ὄρνια καὶ τὰ κουκάλογα ποὺ φωλιαζαν στὶς ζανάκες τῶν γκρεμῶν κι' ὅταν ὁσμιόνταν ψοφίμι ἢ λυκοφάωμα ἔτρεχαν νὰ φᾶν, δὲν ὑπάρχουν πιά. Ἔφαγαν ἀπὸ τὰ πτώματα δηλητριασμένων ἀπὸ τοὺς κυνηγοὺς ἀλεπούλων καὶ ψόφησαν. Κι' ἔτσι ἔλειψαν τὰ μεγάλα αὐτὰ πετούμενα ποὺ ἔκαναν τοὺς μεγαλόπρεπους γύρους στὸν οὐρανὸ καὶ καθάριζαν τὸν τόπο ἀπὸ τὶς βρῶμες.

Στὸ βράχο τοῦ Φαραγγοπηδήματος φυτρώνουν δυὸ ξεχωριστι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»——» »»——
»»——» Εἰς τὴν 2αν σελίδα

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΙ
Ο ΥΙΟΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ

Εἰς τὸ Καστρὶ — Ἡγουμενίτσης τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην διεπράχθη ἀναρχικὸν ἔγκλημα. Πρόκειται περὶ πατροκτονίας μὲ δράστην τὸν Γρηγόριον Φράγκον ἐτῶν 20 καὶ θῦμα τὸν πατέρα του Γεώργιον ἐτῶν 50.

Ὁ πατροκτόνος ἔπληξεν τὸ θῦμα του, καθ' ἣν ὥραν ἐκοιμᾶτο, μὲ ἕνα σιδερένιο λοστὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐστραγγάλισε μὲ σχοινί

Ὁ δράστης μετὰ τὸ ἔγκλημά του παρουσιάσθη εἰς τὰς ἀσυντομικὰς ἀρχὰς ὅπου ἀνακρινόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Θεσπρωτίας κ. Παναγιωτοπούλου καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως κ. Παυλῆ εἶπεν ὅτι ἐφόνευσεν τὸν πατέρα του διὰ οἰκογενειακοὺς λόγους.

Αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται.

Τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα προεκάλεσε ἀναστάτωσιν εἰς ὅλην τὴν περιφέρειάν μας, διότι διὰ πρώτην φορὰν διαπράτεται τοιοῦτου εἴδους ἔγκλημα.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΡΓΚΑΝΑΣ

Τὴν 19ην παρελθόντος μηνὸς ἐτελέσθη εἰς τὸν τόπον τῶν μαχῶν τῆς θρυλικῆς Μουργκάνας καὶ εἰς τὸ χωρίον Ἀμπελῶνα, δοξολογία καὶ ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς πτώσεως τῆς Μουργκάνας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμορίτας.

Παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ μας, πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ὡς καὶ πολλοὶ κάτοικοι ἐκ τῶν πέριξ χωρίων τῆς περιοχῆς Μουργκάνας.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ
Εὔθυμα καί... σοβαρά...

● ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΣ

ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐμπορο-πανηγύρεως Ἰωαννίνων. Εἰς ταύτην παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ὡς καὶ πλῆθος κόσμου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἔγινε ἀγιασμὸς καὶ μετὰ ταῦτα ὡμίλησαν διάφοροι ὁμιληταὶ περὶ τῆς σημασίας τῆς ἐμπορο-πανηγύσεως.

Εἰς τὴν Παραμυθιὰ ὅμως οὐδεμία ἐγένετο τοιαύτη ἐκδήλωσις ἐπισήμου πανηγυρισμοῦ.

Καλὸν θὰ ἦτο οἱ ἁρμόδιοι νὰ τὸ προσέξουν γιὰ τοῦ χρόνου. Πρέπει νὰ δίνεται ἐπισημότητα.

★

● ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ Ε.Δ.Ε.Σ.

ΜΕΙΕΠΛΗΣΙΑΣΑΝ ἀγωνισταὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τοῦ ΕΔΕΣ, καταγόμενοι ἐκ Θεσπρωτίας καὶ μοῦ ἀνεκοίνωσαν ὅτι προσεχῶς θὰ ἐκδόσουν ἐφημερίδα.

Χάρηκα γιὰ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτήν. Συνιστῶ ὅμως εἰς τοὺς Θεσπρωτοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τὴν νέαν ἐφημερίδα νὰ τὴν κρατήσουν ὑψηλὰ μακρὰν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, δόιτι ἡ ἄλλη τελευταίως παρεξέκλινε τοῦ σκοποῦ της.

★

● ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΣΥΜΦΩΝΩ καὶ ἐγὼ μὲ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν αἰδεσιμωτάτων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας πὼς πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος νόμος.

Εἶναι ἀνάγκη Ἐθνικὴ καὶ Θρησκευτικὴ νὰ ἀποκτήσουν τὰ παραμεθόρια χωριά μας περιπάδες. Οἱ κακὲς γλῶσσες λένε πὼς στὸ Καρόκι, Γιάνιαρη χτυπᾶ ἡ κοιμπάνα, ἐνῶ στὸν Τσαμαντᾶ. Λίσπα καὶ εἰς ἄλλα παραμεθόρια χωριὰ δὲν χτυπᾶ

Ὁ ἁρμόδ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΓΑΠΗ ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιοῦ Ἱεροκήρυκος ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Δυὸ παιδάκια ἔπαιζαν μαζί. Χωρὶς νὰ γνὸ τὸ ξέρουν, τὸς παρακολουθοῦσε ὁ ἱεροκήρυξ πατέρας τους. Λέγει τὸ ἕνα παιδὶ σπὸ ἄλλο: «Πρέπει νάσαι καλὸ παιδί, εἰδὲ μὴ ὁ μπαμπᾶς δὲν θὰ σ' ἀγαπᾶ». Ὁ πατέρας ἀμέσως φώναξε τὸ παιδί του ποὺ τόσο πρόθυμα συνεβούλευσε τὸ ἀδελφάκι του. Τοῦ λέγει: «Παιδάκι μου, αὐτὸ ποὺ εἶπες στ' ἀδελφάκι σου δὲν εἶναι πραγματικὰ ἀλήθεια». «Μὰ μπαμπᾶ, ἂν εἴμαστε κακὰ παιδιά, θὰ μᾶς ἀγαπᾶς»; «Μάλιστα, θὰ σᾶς ἀγαπῶ εἴπε καλοὶ εἴπε κακοὶ εἶσθε», ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ πατέρα. «Ἀλλὰ θὰ ὑπάρχει κάποια διαφορὰ στὴν ἀγάπη μου. Ὅταν εἶσθε καλοὶ σᾶς ἀγαπῶ μὲ ἀγάπη ποὺ μὲ χαροποιεῖ, ἀλλ' ὅταν εἶσθε κακοι, θὰ σᾶς ἀγαπῶ μὲ χαρὰ ποὺ μὲ λυπεῖ».

Τέτοια εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ για μας. Καὶ τέτοια πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς συνανθρώπους. Τέτοια ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν ἁμαρτωλῶν. Τὸ ἐδήλωσε ὁ Χριστός: «Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς». Ἐφ' ὅσον δὲ ἀγαποῦν μόνον ἐκείνους ποὺ τοὺς ἀγαποῦν, δὲν ἀγαποῦν ἐκείνους ποὺ δὲν τοὺς ἀγαποῦν. Τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἡ ἀγάπη εἶναι φίλαυτη. Στὴν πραγματικότητα, τὴν χρησιμοποιοῦν, γιὰ νὰ πάρουν ὅτι μποροῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη δίδει, ὠφελεῖ. Ποτὲ της δὲν ἐκμεταλλεύεται. Πονᾶ μόνον, ὅταν ζημιώνεται, ὄχι ὅταν ζημιώνεται.

Τὸ πιὸ εὐγενὲς πράγμα στὸν κόσμο εἶναι νὰ ζῆς ὄχι ὡς ἔξυπηρετούμενος, ἀλλ' ἐξυπηρετῶν. Κι' αὐτὸ σ' ὅλες τὶς σχέσεις τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν κοινωνία, πρὸς τὴν Ἐκκλησία, πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν οἰκογένεια, πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Μὴ ρωτᾶς νὰ βρῆς πρόπους νὰ κατοιφέρης τοὺς ἄλλους, νὰ κάνουν κάτι γιὰ σένα, ἀλλ' ἡ ἔρευνά σου, πρέπει νάναι τὸ τί σὺ θὰ μποροῦσες νὰ κάμης γιὰ τοὺς ἄλλους. Μόνον τότε, θὰ δοκιμάσης τὴν πραγματικὴ εὐτυχία. Τὴν γυναῖκα σου, μὴ τὴν μεταχειρίζεσαι γιὰ ὑπηρέτριά σου. Τότε ἡ ἀγάπη σου, θἆναι ἁμαρτωλὴ ἀγάπη. Ἀντὶ νὰ χαζεύης στὸ καφενεῖο καὶ νὰ παίζης χαρτιά, κάμε κάτι ποὺ θὰ καταστήση τὴ ζωή τοῦ σπιτιοῦ σου κάπως πιὸ ὑποφερτή. Ἡ ζωή σου ἴσως εἶναι ἀνυπόφορη γιατὶ τὴν ἔχεις κάμει τέποια. Τὸ συναίσθημα τῆς καρδιᾶς εἶναι ποὺ δίδει ἀξία στὴ ζωή.

Ἕνας ἐπιχειρηματίας χάρισε ἕνα πολὺ ὡραῖο αὐτοκίνητο στὸν ἀδελφό του. Μιὰ μέρα ἐρχόμενος νὰ τὸ παραλάβη κάπου, βλέπει ἕνα κουρελιασμένο παιδάκι νὰ περιεργάζεται τὸ αὐτοκίνητο μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Τὸ λυπήθηκε, γιατὶ φαινόταν πεινασμένο καὶ φτωχό. Τὸ παιδάκι, ἦταν τὸ πρῶτο ποὺ μίλησε στὸν ἰδιοκτήτη. «Εἶναι δικό σας, τὸ αὐτοκίνητο, κύριε»; Μὲ μαλακὴ φωνή, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπάντησε καταφατικά. «Καὶ τί σᾶς ἐστοίχισε κύριε;» ξαναρώτησε τὸ παιδάκι. Ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης, ἀπάντησε ὅτι δὲν τοῦ εἶχε στοιχίσει τίποτε, τὸ παιδάκι τὸν κύτταξε περίεργα καὶ τοῦ λέγει: «Κύριε, δὲν φαίνεσθε σὰν ἄνθρωπος ποὺ θὰ ἔκλεβε ἕνα τέτοιο αὐτοκίνητο». Τότε ὁ ἰδιοκτήτης ἀπεκάλυψε στὸ παιδάκι, ὅτι ἦταν δῶρο ποὺ τοῦ εἶχε κάμει ὁ ἀδελφός του. Μὲ κάποια δυσπιστία, τὸ παιδάκι, λέγει στὸν ἰδιοκτήτη: «Θέλετε νὰ μοῦ πῆτε πὼς γιὰ δῶρο, σᾶς ἔδωσε ὁ ἀδελφός σας αὐτό, καὶ δὲν σᾶς στοίχισε τίποτε»; «Μάλιστα», ἦταν ἡ ἀπάντησις. Ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψι, το παιδάκι, στράφηκε καὶ τοῦ λέγει: «Γιῶς θἄθελα, νὰ ἤμουν κι ἐγώ, ἕνας τέτοιος ἀδελφός, σαν τὸν δικό σας»; Αὐτο, καιτέπληξε τὸν ἄνθρωπο. Θὰ περίμενε κανεὶς ν' ἀκούση τὸ παιδάκι νὰ πῆ: «Ἄχ, πῶς θἄθελα νὰ εἶχα ἕνα τέτοιο ἀδελφό», ἀντὶ «πῶς θἄθελα νὰ μπορούσα κι ἐγώ, νὰ ἤμουν ἕναις τέτοιος ἀδελφός». Ἀμέσως ὁ κύριος, κατάπληκτος, ρώτησε τὸ παιδί, γιατὶ θἄθελε νάταν ἕνας τέτοιος ἀδελφός. Τοῦ ἐξήγησε ἀμέσως: «Νὰ σᾶς πῶ, κύριε, ὁ μικρότερος ἀδελφός μου, ἔπαθε πολυομυελίτιδα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήση γιὰ νὰ δῆ ὅλα τὰ καταιστήματα τῆς πόλεως καὶ νὰ χαιρῆ τὰ παιγνίδια, βλέποντάς τα ἀπὸ μακρυὰ τοὐλάχιστο. Πόσο θἄθελα νὰ εἶχα ἕνα αὐτοκίνητο νὰ τὸν ἔπαιρνα περίπατο ἕτσι. Ὁ πατέρας μας πέθανε. Εἴμεθα ὀρφανά. Τὰ Χριστούγεννα ποὺ πλησιάζουν θὰ τὰ περάσωμε μόνα. Ἀν θἄχωμε καθόλου παιγνιδάκια δικά μας, ἀλλ' ἐγὼ τοὐλάχιστο μπορῶ νὰ περπατήσω στὴν πλατεία, στὴν ἀγορὰ καὶ νὰ χαζέψω λιγάκι μπροστὰ στὰ καταστήματα ἀπολαμβάνοντας, βλέποντας, ἀλλὰ τὸ ἀδελφάκι μου οὔτε αὐτὸ μπορεῖ νὰ κάμη. Γι' αὐτό, θἄθελα νὰ μπορούσα νὰ γίνω γιὰ τὸ ἀδελφάκι μου, ὅτι ἔγινε ὁ ἀδελφός σας σέ σᾶς». Πῆγε στὸ φτωχικό τους ὁ κύριος. Πῆρε τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἀγόραισε ἕνα σωρὸ πράγματα. Κι ἔτσι, ἀντιμετρήθηκε ἡ γενναιόδωρη καρδιὰ τοῦ μικροῦ. Δὲν μπορεῖ ἄνθρωπος μὲ τέτοια ἀνίδιοτελῆ ἀγάπη, ὅπως τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ, νἆναι δυστυχὴς ὅσο φτωχὸς κι ἂν εἶναι. Ἡ δυστυχία, ἰδὲν εἶναι φαινόμενο ὑλικό, ἀλλὰ ψυχικό. Οὔτε ἡ ἀφθονία, οὔτε ἡ ἔλλειψις, κάμνει τὸν ἄνθρωπο εὐτυχῆ, ἀλλ' ἡ στάσις μας ἀπέναντί τους.

Ἂν ὁ Χριστὸς ἀγαποῦσε μόνον τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν, δὲν θ' ἀγαποῦσε κανένα μας, γιατὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀγαπᾶ τὸν Θεὸν αὐθόρμητα καὶ πηγαῖα. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἁμαρτωλός, τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ κάμη, εἶναι ν' ἀντιαποκριθῆ στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία τῆς ἀγάπης. Καὶ τὴν ἐξέφρασε πάνω στὸ σταυρό, ἀποθνήσκοντας γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς. Ἡ ἐκ μέρους μας ἀποδοχὴ τῆς ἀγάπης αὐτῆς καὶ ποὺ σταυρικοῦ ἔργου της, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ γεννᾶ στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, τὴ θεία ἀγάπη. Ἡ ἁμαρτωλὴ, φίλαυτη, ὑποκριτικὴ ἀγάπη, ἀντικαθίσταται μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἴσως μέχρι πτῶρα αὐταπατᾶσαι νομίζοντας ὅτι ἀγαπᾶς, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἂν ἐξετάσης τὰ πράγματα εἰλικρινά, θὰ βρῆς ὅτι, ἂν ἡ ἀγάπη σου εἶναι γήϊνη, ἂν γεννήθηκε ἀπὸ σένα, εἶναι ἁμαρτωλή, ἂν ὅμως εἶναι θεῖο φύτευμα μέσα σου, εἶναι ἀγάπη ποὺ ἱκανοποιεῖ πρῶτα τὸν Θεόν, τοὺς ἄλλους καὶ ὡς συνέπεια κι ἐσένα. Δέξου τὴ Θεία ἀγάπη μετανοῶντας καὶ δεχόμενος τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα σου. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος ν' ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὴ ἀγάπη σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβη ἕνα τεῦχος μὲ τὴ σειρὰ τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἢ δωρεὰν ὁλόκληρη τὴν Καινὴ Διαθήκη σέ ἁπλῆ νεοελληνικὴ μετάφραση, ἄς μᾶς γράψη στὴ διεύθυνσι: Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ» — Γραμμοτοθυρὶς 387— ΑΘΗΝΑΣ.

Γιὰ σκεφθῆτε παρακαλῶ!!
65ο)ο τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων στοὺς ΤΥΧΕΡΟΥΣ!!
ΔΩΡΟΝ 5.000.000
ΔΡΑΧ. ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΙΝ
35ο.000.000 δραχ. συνολικὰ
μοιράζει κάθε χρόνο
ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ
Καὶ τὸ καταπληκτικώτερον
Ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς 45ο)ο
θὰ κερδίσουν ὁπωσδήποτε!!
Γιὰ νὰ κερδίσης ὅμως
πρέπει νὰ ἀγοράσης
ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ
ΤΑ ΝΕΑ ΛΑΧΕΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΟΠΗΔΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»»——» »»——»

»»»——» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

κὰ χορτάρα, τὸ λυσσόχορτο μὲ τὰ ἰστενόμακρα σὰ γλῶσσα σκυλιοῦ φύλλα ποὺ θαραπεύει, ἅμα ποτισθοῦν τὰ λυσσοδαγκωμένα σκυλιά κι' ἕνα ἄλλο π' ἀντέχει στὴν ξερασία καὶ στολίζει τὰ ἔρημα μὲ τὸ κορφοκέφαλο λουλούδι του.

Τὸ βράδι μόλις ὁ ἥλιος κρυφτεῖ πίσω ἀπὸ τὶς ράχες τοῦ Μαλουνιοῦ ἀπὸ τὸν κρύο ἀγέρα ποὺ τραβάει σὲ ὁσηκῶνει ὁ τόπος.

Γιὰ νὰ πᾶς στὸ Φαραγγοπήδημα θὰ κινήσεις μὲ τὰ ποδάρια ἀπὸ τὴν 'Οσδίνα κι' ἀφοῦ περάσεις τὰ δυὸ Κρυονέρια, τὸ Δῶθε καὶ τὸ Πέρα, ἀφήνοντας πισὼκολα τὴν Κρασοφήλαινα, πλατήστο μη σπηλιά, ποὺ ἰστὸν πόλεμο τοῦ 1940 — 1941 ἔσωσε τοὺς 'Οσδινιάτες ἀπὸ τὶς μπόμπες ποὺ ἀπάλαγαν τὰ 'Ιταλικὰ ἀεροπλάνα, φθάνεις ἀπὸ ποτάμι. 'Απ' ἐδῶ ἀφοῦ διαβεῖς τ' 'Ασπροπτήγαδα, ὅλο τὴν ἀκροποταμιὰ, ἀνέρχεσαι στὸ θρυλικὸ βράχο μὲ τὶς τέσσερες πριονωτὲς κορφὲς του, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ ψηλότερη πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ραϊδιοῦ φέρνει τ' ὄνομα «'Ασκητοῤῥειὰ», ὅπου σκορπισμένα κομμάτια ἀρχαίων κεράμων, πειθαριῶν καὶ ἄλλων ἀγγείων μαρτυροῦν τὴν ζωὴν ἐδῶ ἀνθρώπων τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς ποὺ ἔζησαν ἀπὸ τὸ κυνήγι καὶ τὸ ψάρεμα.

Κατσικόδρομος, διερχόμενος ἀπὸ γκρεμοὺς καὶ φαράγγια ἔφερνε σ' ἐπικοινωνία τὸν ἀποκλεισμένο τοῦτον κάτου κόσμο μὲ τὸν ἀπάνου.

Φαραγγοπήδημα ('Οσδίνας)
28 τ' 'Αλωνάρη 1965
ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗΣ

ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ πιστοποιητικὰ ἀπορίας ὅλων τῶν κατηγοριῶν ἀπὸ 1ης τρέχοντος μηνὸς, ἐκδίδωνται ἀπὸ τοὺς προέδρους τῶν ἐπιτροπῶν τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων. Ἐπίσης αἱ ὡς ἄνω ἐπιτροπαὶ θὰ συντάσσουν καὶ τοὺς σχετικοὺς καταλόγους ἀπορίας.

Τὸ μέτρον αὐτὸ διὰ τὸ ὁποῖον πολλάκις ἡ ἐφημερὶς μας εἶχεν ἀσχοληθῆ, θὰ ἀπαλλάξη τοὺς ἐν διαφερομένους καὶ ἰδίως τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν μετάβασίν των εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας πρὸς παραλαβὴν τῶν πιστοποιητικῶν ἀπορίας ὅπως ἐγένετο μέχρι σήμερον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν το ὑκοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι καὶ τῆς 20ης 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. διενεργηθῆ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ὁ ἐπαναληπτικὸς ἐμβολιασμὸς κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος διὰ τοῦ ἐμβολίου ΣΕΗΜΠΙΝ.

Ἡ σημασία τοῦ ἐμβολιασμοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπαρά του ταύτης νόσου εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους, ἐκ τῆς διενεργείας τῶν 3 πρώτων δόσεων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἤδη ζητοῦμεν τὴν συνδρομὴν καὶ συνεργασίαν ὅλων μας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διενέργειαν τοῦ ἐπαναληπτικοῦ ἐμβολιασμοῦ εἰς πάντας τοὺς ἐμβολιασθέντας διὰ τῶν τριῶν πρώτων δόσεων, διότι ἐὰν δὲν διενεργηθῆ ὁ ἐπαναληπτικὸς ἐμβολιασμὸς, τὰ ἄριστα ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς ἀνοσοποιήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῶν προηγουμένων δόσεων, θὰ καταστοῦν ἐπισφαλῆ καὶ ἀμφίβολα.

Πρὸς τούτοις εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ ἐμβολιασθέντες ὅπως ἀνεύρωσι καὶ ἔχουσι εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν τὰ ἀποκόματα τῶν δελτίων, ἅτινα εἴτε εὑρίσκονται εἰς χεῖρας των εἴτε εἰς τὰ Σχολεῖα ἵνα προσέλθωσι εἰς τὰ Κέντρα ἐμβολιασμοῦ ἑκάστης Κοινότητος (Σχολεῖα, Νηπιαγωγεῖα, κ.λ.π.) ὅταν ὁρισθῆ ἡ ἀκριβὴς ἡμέρα καὶ ὥρα.

Δὲν πρέπει νὰ λείψη κανεὶς ἀπὸ τὸν ἐπαναληπτικὸν ἐμβολιασμὸν, πρὸς τὸ συμφέρον τόσον τοῦ ἑαυτοῦ του ὅσον καὶ τῶν συνανθρώπων του καὶ τῆς Κοινωνίας γενικῶς.

Ὁ ἐμβολιασμὸς θὰ γίνῃ ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν, παρὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰατρείων, τῶν παραρτημάτων καὶ κινητῶν ἰατρείων τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ λοιπῶν Ὑγειονομικῶν ὀργανισμῶν καὶ σχηματισμῶν.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Θεσπρωτίας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ — ΦΙΛΙΑΤΩΝ
& ΠΗΡΟΜΕΡΙΟΥ
ΕΝΟΡΙΑ ΨΑΚΚΑΣ
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Βαρβάρας
Ἀριθμ. Πρωτ. 53

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Βαρβάρας Ψάκκας διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα χαρᾶς θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσῃ τοὺς κάτωθι δωρητὰς διὰ τὰ κάτωθι δωρηθέντα πρὸς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ναὸν ἤτοι: 1) Γεώργιον Μούτσιον κάτοικος Γκρῖκας ὁ ὁποῖος ἐδώρησεν δύο καλύματα Ἁγίας Τραπέζης ἓν διὰ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Βαρβάρας καὶ ἓν διὰ τὸ ἐξωκκλήσιον «Κοίμησις Θεοτόκου» ἰσημαντικῆς ἀξίας τὰ ὁποῖα μετέφερεν ἐκ Βελγίου ἀπὸ ὅπου ταξιδεύει, καὶ 2) Δημήτριον Χρ. Τσόκρην κάτοικον Γκρῖκας ἐδώρησεν μίαν κανδήλαν διὰ τὸ ἐξωκκλήσιον «Κοίμησις Θεοτόκου» ἀξίας δραχμῶν διακοσίων (200).

Τοιαῦται χριστιανικαὶ πράξεις δείχνουν ὄχι μόνον τὰ χριστιανικὰ των καὶ φιλόχρηστα αἰσθήματα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ πρὸς τὰ χωριὸ ἐκδηλουμένης ἐμπράκτως διὰ τῶν ὡς ἄνω δωρεῶν των.

Τοιαῦται πράξεις εἶναι ἄξιαι δημοσιεύσεως καὶ μιμήσεως.

Ἐν Ψάκκα τῇ 2 'Οκτωβρίου 1965

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον,
Ὁ Πρόεδρος
+ Ἱερεὺς ΚΩΝ. ΠΑΠΠΑΣ
Τὰ Μέλη
ΒΑΣ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΗΜΑΣ

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ ἀνεψιός τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Βασίλειος 'Αναστασίου, ὑπάλληλος Νομαρχίας 'Ιωαννίνων καὶ ἡ δις Κάτια Ρουσσᾶ ἐξ 'Ιωαννίνων, ἠρραβωνίσθησαν εἰς 'Ιωάννινα τὴν 3)10)65 Εἰς τοὺς ἀρραβῶνας πλέον τῶν οἰκογενειῶν τῶν μνηστευθέντων παρευρέθησαν πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν. Ἐπηκολούθησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. Ρουσσᾶ γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πλεῖστοι συγγενεῖς καὶ φίλοι.

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

—Ὁ κ. 'Αθανάσιος Γ. Κυρίτσης καὶ ἡ δὶς Βασιλικὴ Μονάχου, ἀμφότεροι ἐκ Καστρίου ἠρραβωνίσθησαν. Γρήγορα τὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

—Ὁ κ. Στυλιανὸς Δ. Μπέλλος, καθηγητὴς ἐκ Παραμυθίας καὶ ἡ δὶς Μαίρη Πετρᾶ καθηγήτρια, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς 'Αθήνας.

—Ἡ δὶς 'Αρετὴ Διον. Λιαμπότη ἐξ 'Αγίου Βλασίου καὶ ὁ κ. Χρῆστος Μ. Μῶκος ἐκ Καρτερίου ἐτελέσθησαν τοὺς γάμους των.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κωνσ)νου Ζήκου Νήρα, κατοίκου 'Ιωαννίνων

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου, ἤτοι:

Ἐπὶ ἑνὸς ἀκινήτου κειμένου ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ Δήμου Ἡγουμενίτσης καὶ εἰς θέσιν «Μόλιζα» ἐκτάσεως περίπου 150 τετρ. μέτρων ὁροθετούμενον νῦν δυτικῶς μὲ λεωφόρον Βασιλέως Παύλου Ν.Α. μὲ Δημοτικὴν ὁδὸν 21ης Φεβρουαρίου Βορ. μὲ ἴδιο κτησίαν ἀδελφῶν Βασιάδη καὶ Ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, δικηγόρου, συγκείμενον ἐξ ἑνὸς ὀρόφου ἐκ τριῶν δωματίων ἔνθα ἤδη στεγάζεται ὁ Ο.Τ.Ε. Ἡγουμενίτσης, διακηρύσσω ὅτι τοῦ κτήματος τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, περιῆλθε δὲ τοῦτο ὡς οἰκόπεδον εἰς ἐμὲ ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τοῦ 'Ι. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Ἡγουμενίτσης συνταγέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5839)1739 συμβολαίου ἀγορᾶς τοῦ Συμβολαιογράφου Ἡγουμενίτσης Θωμᾶ Μπότζιου. Ὁ δὲ δικαιοπαροχὸς μου ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Ἡγουμενίτσης ἐκτήσατο τὴν κυριότητα ἐκ δωρεᾶς τῶν πιστῶν καὶ εἶχεν τὸ οἰκόπεδον τοῦτο εἰς τὴν νομὴν, κατοχὴν καὶ κυριότητά του πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἤτοι πρὸ τοῦ ἔτους 1905.

Προσκαλῶ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ. τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3743 Νόμου «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του ἐπὶ τοῦ παραχωρουμένου παρ' ἐμοῦ ὡς ὑποθήκη τοῦ ἰσογείου συγκειμένου ἐκ τριῶν δωματίων καὶ μιᾶς κλίμακος ὁδηγούσης πρὸς τὸν δεύτερον ὄροφον μετὰ τοῦ δικαιώματος ὑψοῦν καὶ ἑτέρους ὀρόφους ὕπερθεν τοῦ πρώτου μετὰ τὸ ἰσόγειον, ὄντως προικῶον καὶ μετὰ τῶν 70% ποσοστῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 150 τ.μ. περίπου.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 5 'Οκτωβρίου 1965

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
ΚΩΝ. Ζ. ΝΗΡΑΣ

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»»——» »»——»

»»»——» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τέλισμος, ἡ θλῖψις, ἡ ἀπαιγοντευση». Μὲ τὸ κημὸ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς χαρᾶς ζοῦν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι, ὅταν ἀποξενώνωνται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅταν ἐξαιλλώνωνται κι ὅταν θεώνωνται. Ἱρόκειται γιὰ τὴν παρεμβηνημένη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀγία χαρά, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ Θεοῦ, «Ὁ τὴν περὶ Θεὸν εὐλάβειαν κεκτημένος, τὴν ἔνομον ἀσπάζεται πολιτείαν. Μήτηρ δὲ εὐφροσύνης ἡ τοιαύτη ζωή», παρατηρεῖ ὁ Μ. 'Αθανάσιος. Θυμήθηκα τὸν Θεὸ κι ἐχόρτασα, θὰ ἔλεγεν ὁ Δαβίδ. «Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠφράνθη.». Ἂν πάλιν ὑποτεθῆ ὅτι ἡ χαρὰ πάντοτε συνυπάρχει στὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ, ὁ Παῦλος θὰ μᾶς ὑπέβαλλε τὸ ἐξῆς ἀμείλικτο ἐρώτημα: τὶ δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τὶ καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

Ὅπως κι ἂν ἐξετασθῆ, λοιπόν, τὸ θέμα, καταλήγομε στὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἰδεωδεστέρα χαρὰ ἀναμφισβήτητα καὶ δικαιωματικὰ ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὴ Χριστιανικὴ πραγματικότητα καὶ στὴ Χριστιανικὴ ζωή. Περιττὸν νὰ τονισθῆ ὅτι ἡ χαρὰ τῶν «γλυκέων ἐδεσμάτων» ποὺ «τόρριξαν ἔξω» δὲν ἔχει θέσει ἐδῶ. Τὸν πραγματικὰ χριστιανὸ ἐλάχιστα συγκινεῖ τὸ νὰ καταπιῆ ὀλίγα χόρτα κοσμικῆς χαρᾶς. Δὲν δέχεται νὰ μεθύσῃ μὲ τὸ διεγερτικὸ ὑγρό της, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Γι' αὐτὸν ἡ χαρὰ αὐτὴ μοιάζει μὲ κάποια ἀράχνη τῆς 'Ιάβας. Πρὶν θανατώσῃ τὰ μυρμήγκια, τοὺς ἐκκιρίνει ἕνα μεθυστικὸ ὑγρό, τὰ ζαλίζει καὶ κατόπι τοὺς ἀπομυζᾶ τὸ ἴδιο ὑγρό. Ὅπως ὁ πόνος, ἡ θλῖψις, τὰ βάσανα καὶ ὅλα τὰ δεινά, κατὰ τὴν Χριστιανικὴν ἀντίληψιν, ἔχουν κάποια ἐντελῶς ξεχωριστὴ σημασία, ἔτσι καὶ ἡ χαρά. Λύπη καὶ χαρὰ ἐδῶ σχετίζονται ἀμέσως μὲ τὴν ἁμαρτία, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ ἀτυχήματα τοῦ ἀνθρώπου θεωροῦνται σὰν μικροεπεισόδια, ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν ἀμεσωτέρα τελείωσιν αὐτοῦ καὶ στήν, ἐν συνεχείᾳ, σωτηρία του.

Ἡ ζωὴ κι ὁ θάνατος εἶναι διάφορες καταστάσεις, δυὸ ὄψεις τῆς μιᾶς ζωῆς, ποὺ δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἐνθουσιάζουν ὑπερβολικὰ μὰ οὔτε καὶ νὰ τρομάζουν κι ἀπαγοητεύουν ἀπελπιστικά, διότι ἡ ἀπαγοήτευση κι ὁ πεσσιμισμὸς εἶναι ξένα πρὸς τὸν Χριστιανισμόν. Αὐτὸς ποὺ ζῆ τὸν Χριστιανισμόν, ποτὲ δὲν βρίσκει διέξοδο στὴν αὐτοκτονία κι' αὐτοτιμωρία. Τὴν τύχη του καὶ τὰς ἐλπίδας του ἐναποθέτει στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, σπὸν ὁποῖο δίδεται ὁλοκληρωτικὰ καὶ πιστεύει ἀκράδαντα ἀνὰ πᾶσα στιγμή. Ἡ ἀφοσίωσίς του στὸ καθῆκον καὶ ἡ ἀφιέρωσίς του ἀπεφασίσθη στὴν ὑπηρεσία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, δὲν ἀποτελεῖ γι' αὐτὸν μιὰ πρᾶξι ἀλτρουϊσμοῦ ἢ ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ πρᾶξι στηριγμένη στὴ Χριστιανικὴ ἰδέα περὶ ἀνθρώπου καὶ κοινωνίας, ὅπως ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Ναζωραίου. Ὁ Χριστιανὸς τὴ ζωή του ἀμπλεῖ ἀπὸ τὸ Θεό, τὴν ἐξαρτᾶ ἀπ' αὐτὸν καὶ τὴν παραδίδει σ' αὐτόν. Χαίρει ὅταν ζῆ μαζί του. Ὁ Παῦλος δὲν ζοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτόν του, ὅταν ζοῦσε· Ὁ ἴδιος εἶχεν